

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 81/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok łączny Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 27 stycznia 2022 r., sygn. akt III K 241/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	I. O.	<p>pozytywny przebieg procesu resocjalizacji skazanego - zaangażowanie skazanego w oddziaływania wychowawcze podejmowane w stosunku do niego, przestrzeganie zasad regulaminowych, prawidłowe zachowanie wobec służby więziennej oraz w stosunku do współwięźniów, wykonywanie nieodpłatnej pracy.</p>	aktualna opinia o skazanym z dnia 30 grudnia 2022 r.	118

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1		Opinia o skazanym została wydana przez Dyrektora Aresztu Śledczego Oddział Zewnętrzny Stargard na podstawie dokumentów odzwierciedlających zachowanie skazanego I. O. w czasie odbywania kary pozbawienia wolności. Jest to dokument urzędowy, sporządzony w oparciu o obiektywne spostrzeżenia służby więziennej dotyczące postawy skazanego w czasie pobytu w zakładzie karnym. Nie było żadnych		

		racjonalnych podstaw do kwestionowania rzetelności i wiarygodności tego dokumentu, a tym samym, do podważania w jakimkolwiek zakresie jego wartości dowodowej.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca skazanego zarzucił w apelacji:</p> <p>- obrazę przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

poprzez dokonanie przez Sąd pierwszej instancji dowolnej, nie zaś swobodnej oceny materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, polegającej na niewłaściwym rozważeniu przesłanki młodego wieku oskarżonego i pominięciu faktu, że trudna przeszłość powiązana z popełnionymi przestępstwami już za nim, a nadto niesłusznym przyjęciu, iż tak długotrwały, jak orzeczony, pobyt w warunkach izolacyjnych pozwoli na osiągnięcie celów kary, podczas gdy z zasad doświadczenia życiowego, to prowadzenie właściwego trybu życia w warunkach życia na wolności pozwoli na osiągnięcie tychże celów - w konsekwencji czego, Sąd pierwszej instancji niesłusznie wymierzył skazanemu karę łączną w zbyt wysokim wymiarze.

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut apelacji obrońcy okazał się zasadny jedynie częściowo, co skutkowało obniżeniem kary łącznej pozbawienia wolności do 6 lat i 6 miesięcy, ale zarazem uznaniem za nieprzekonujące twierdzenia, iż w stosunku do I. O. wystąpiły warunki do ukształtowania kary łącznej pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji.</p> <p>Analizując okoliczności określające sytuację skazanego, Sąd Okręgowy nie pominął kwestii jego młodego wieku. Prawdą jest, że znacząca część przestępstw została popełniona przez niego w 2014 r., kiedy miał zaledwie 20 lat, a więc niewątpliwie był człowiekiem bardzo młodym, ale ten jedynie element nie może w sposób zdecydowany wpływać - już nawet nie tyle na sam wymiar kary łącznej, lecz na zasadę, według</p>		

której kara ta ma być ukształtowana. Faktem jest, że należyta ocenę naganności podejmowanych działań przestępczych - w głównej mierze czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 k.k., utrudniał wówczas skazanemu w jakimś stopniu destrukcyjny wpływ ojca, który w wielu przypadkach był współsprawcą dokonywanych czynów, ale nawet i ta okoliczność nie przesądza o pełnej trafności twierdzeń apelującego. Akcentując w środku odwoławczym brak odpowiedniego uwzględnienia w wymiarze kary łącznej młodego wieku skazanego, jego obrońca ponad rozsądną miarę wyolbrzymia znaczenie tej okoliczności. Niezależnie bowiem od wskazanych powyżej faktów, związanych z młodym wiekiem skazanego, stwierdzić należy, iż Sąd pierwszej instancji w pełni zasadnie podkreślił, że I. O. jednocześnie charakteryzował się znacznym stopniem demoralizacji. W

kontekście takich
zaś okoliczności
stwierdzić trzeba,
że bardziej znacząca
jawi się potrzeba
skutecznej
resocjalizacji
skazanego, aniżeli
szybki jego powrót
do życia na wolności.
Argumentacja
apelacji w
powyższym zakresie
ma charakter
zdecydowanie
życzeniowy i
abstrakcyjny, nie
zostały bowiem
wskazane
jakikolwiek
okoliczności mające
stanowiąc
konkretyzację
twierdzeń obrońcy,
obrazującą na czym
miałaby polegać
szybka i efektywna
resocjalizacja
skazanego
umożliwiająca mu
jak najszybszy
powrót do życia w
społeczeństwie.

Domagając się
wymierzenia I. O.
kary łącznej
pozbawienia
wolności z
zastosowaniem
zasady pełnej
absorpcji, a więc
w wymiarze 5 lat,
obrońca skazanego
zupełnie pomija
istotne okoliczności,
które należy w
zakresie takich
rozważań mieć na
uwadze. Chodzi

mianowicie o
związek
podmiotowo-
przedmiotowy
pomiędzy czynami,
a także związek
czasowy (por. wyrok
SN z dnia 21.07.2021
r., V KK 144/20,
LEX nr 3392562).
Mając na uwadze
tego rodzaju relacje
pomiędzy
przestępstwami
popelnionymi przez
I. O., zauważyć
należy, że chociaż
dominują wśród
nich czyny z art. 286
§ 1 k.k. i art. 297 k.k.
popelnione - jak już
powyżej wskazano
- w 2014 r.,
to jednocześnie jest
on sprawcą innych
rodzajowo czynów,
tj. występków z
art. 233 § 1
k.k. popelnionych w
odstępie około roku
(w 2014 i 2015 r.),
a ponadto jeszcze
innego rodzajowo
przestępstwa, także
o innym ciężarze
gatunkowym od
poprzednich, a
mianowicie zbrodni
z art. 18 § 3 k.k.
w zw. z art. 280 §
2 k.k. popelnionej w
znacznym odstępie
czasowym od
wszystkich
pozostałych czynów,
bo w dniu 2
marca 2019 r.
Zaznaczyć należy,
że dokonanie tego
ostatniego

przestępstwa
nastąpiło w sytuacji,
gdy uprzednio
zapadło szereg
wyroków
jednostkowych,
skazujących I. O.
za liczne, popełnione
wcześniej czyny.
Przyspieszona
resocjalizacja
skazanego, na którą
wskazał w apelacji
obrońca skazanego,
jest zatem nazbyt
optymistyczną
oceną rzeczywistych
możliwości w tym
względzie. W
orzecznictwie w
pełni zasadnie
eksponowany jest
pogląd, że
zastosowanie zasady
absorpcji nie jest
uzasadnione
wówczas, gdy za
takim postąpieniem
nie przemawia
wystarczająco
związek
podmiotowo-
przedmiotowy
pomiędzy
przestępstwami
(por. wyrok SA
w Warszawie z
dnia 08.11.2022 r.,
II AKa 361/21,
LEX nr 3440745).
Brak podstaw do
zastosowania zasady
absorpcji staje się
jeszcze bardziej
czytelny, jeśli
niedostatecznie
bliskiemu związkowi
podmiotowo-
przedmiotowemu
towarzyszy nadto

brak odpowiedniej bliskości czasowej pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, a taki stan rzeczy - jak powyżej wskazano - aktualizuje się w przypadku I. O.. Nie ulega przy tym wątpliwości, że ukształtowanie kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji jest ze swej istoty rozwiązaniem wyjątkowym i winno realizować się jedynie w takich przypadkach, gdy zwartość czasowa i łączność podmiotowo-przedmiotowa pomiędzy czynami są tak daleko idące, że całość dokonań przestępczych skazanego pozostaje w relacji zbliżonej do istniejącej przy pomijalnym zbiegu przestępstw (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 05.05.2022 r., II AKa 499/21, LEX nr 3410434).

Podsumowując powyższe rozważania, stwierdzić należy, że w stosunku do I. O. nie wystąpiły uzasadnione podstawy do zastosowania zasady pełnej absorpcji i

wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat. Uwzględniając natomiast w większym stopniu pozytywne efekty dotychczasowej resocjalizacji skazanego w warunkach izolacyjnych, jak też okoliczność, że w tym najpoważniejszym z czynów, za które wymierzono jednostkową karę 5 lat pozbawienia wolności, charakter jego zaangażowania różnił się znacząco od rodzaju aktywności pozostałych współsprawców (w tym jego ojca R. O.) oraz że kara orzeczona za to przestępstwo (bez wątpienia uwzględniała należycie potrzeby w zakresie prewencji indywidualnej oraz względy ogólnoprewencyjne) w znaczącym stopniu wpływa na wymiar kary łącznej - Sąd odwoławczy obniżył karę łączną do 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że w takim wymiarze uwzględnia ona należycie związek podmiotowo-

<p>przedmiotowy oraz czasowy pomiędzy popełnionymi przestępstwami oraz dotychczasowe efekty resocjalizacji, a jako taka - spełni należycie cele zapobiegawczo-wychowawcze wobec skazanego oraz wpłynie odpowiednio na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie I. O. kary łącznej pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Apelacja wniesiona przez obrońcę skazanego skutkowałą jedynie częściową zmianą orzeczonej kary łącznej na korzyść skazanego, a mianowicie obniżeniem jej do wysokości 6 lat</p>		

<p>i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast w zakresie wniosku w niej sformułowanego okazała się bezskuteczna, albowiem Sąd apelacyjny nie stwierdził podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji i wymierzenia kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności, a zatem odpowiadającej wysokości najwyższej z kar jednostkowych.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Pozostały w mocy rozstrzygnięcia zawarte w pkt III i IV wyroku, jak też pkt II (rozstrzygnięcie sprostowane postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16.02.2022 r., III K 241/21).		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Wobec nieuwzględnienia w pełni apelacji obrońcy i niedostrzeżenia podstaw do zmiany wyroku z urzędu, pozostały w mocy rozstrzygnięcia zawarte w pkt II, III i IV wyroku.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zmiana zaskarżonego wyroku nastąpiła w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt I i polegała na obniżeniu kary		

<p>łącznie do wysokości 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Powodem zmiany rozstrzygnięcia zawartego w pkt I zaskarżonego wyroku było dostrzeżenie potrzeby uwzględnienia w większym stopniu pozytywnych efektów resocjalizacji i stopnia zaangażowania w ten proces skazanego, jak również potrzeb w zakresie prewencji indywidualnej, które w bardzo znacznym stopniu odzwierciedlone zostały w wymiarze kary jednostkowej za przypisaną skazanemu zbrodnię, co wymagało uwzględnienia w większym stopniu tej okoliczności przy wymiarze kary łącznej obejmującej powyższą karę jednostkową.</p>	
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu</i></p>	

pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania			

<p>prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III</p>	<p>Na podstawie art. 634 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. zasądzone od skazanego wydatki za postępowanie odwoławcze, zważywszy na to, że w zakresie wniosku sformułowanego w apelacji, środek odwoławczy nie został uwzględniony, a dokonana zmiana wyroku była efektem uwzględnienia jedynie części okoliczności podniesionych w apelacji.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>SSA Małgorzata Jankowska SSA</p>		

Jacek Szreder SSA
Janusz Jaromin

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o karze zawarte w pkt I wyroku.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana